

DEBRECZEN

A DEBRECZENI ÉS VIDEKI FÜGGETLENSÉGI PÁRT KÖZLÖNYE.

Égész evre 10 k. — kr.
Félévre 5 " — "
Negyedevre 2 " 50 "
Égy óra 1 " — "
Egyes szám ára 4 kr.

Felelős szerkesztő: **BARTHA MÓR**.
Főmunkatárs: **Dr. KIRÁLY PÉTER**.
Kiadók: **HOFFMANN és KRONOVITZ**.

Hirdetési díj:

Ha hasábon petit sorozat 5 kr. Nagyobb terjedelmű a többi r.
hirdetések azaz szerint jutányos áron vetetnek fel. Bélyeg díj i-
den külön beutaltatást 30 kr.

„Béke“, „világbéke“, „örökbéke.“

Irta: **Dr. Király Péter.**

Debreczen, aug. 31.

II. Miklós orosz cár azt indítványozta az összes európai hatalmaknak, hogy hadseregeiket mindannyian fegyverezzék le — engedjék haza a katonai rab-szolgálat fékéhez kötött ifju embereket egytől-egyig, hadd éljenek otthon a békés munkának és becsületes hivatásuknak.

A minden oroszok czárja ezzel az eszméjével megelőzte a földgömb összes, koronával dekorált Urait és fejedelmét. — Európa jobb ügyhöz méltó buzgalommal kénytelen a képzelte boldogság érzetében, — meghazudtolva látja a legvérfagyasztóbb valóságot t. u. i. a muszka czárnak századok óta vér- és könnyengerrel megpecsételt zsarnokságát és telhetetlen kapzsiságát. . . . Hja! hiába! ma a meglepetések világát éljük, — még az is bekövetkezhetik, hogy egy szép napon a koronás fők odahagyják a trónt és elvonulnak mindörökre a jól kiérdemelt nyugalomba. . . .

Nem hiszem el, hogy az orosz cár olyan örülteknek higgyen bennünket, hogy az ő «béke» «világbéke» «örökbéke» szülő igéit egy perczig is komolyan vegyük. . . . Bizonyítékokat Felséges uram! — tettekben nyilvánuló bizonyítékokat kérünk, mert addig nincs az Istennek

az a csengő-bongó ékes nyelven predikáló abszolut uralkodója emberi formában, a ki elhitesse velünk, hogy ő békét akar az emberi-eg javára és boldogságára.

Nincs ezen a világon fejedelem, a ki csalhatatlanabb jeleket adhatna békeszeretetének s az emberek boldogítására irányuló nemes szándékának, mint éppen a muszka czár. . . .

Béke . . . béke . . . örökbéke . . . világbéke . . . Kibékül a lengyel nemzet, mihielyt visszaadod vérszomjas lélekkel porba atazott nemzeti dicsőségét, — állami önállóságát, — függetlenségét . . . kibékül a török, mihielyt káróolod a felejtethetetlen jogtalanságokért és csapásokért, miket diplomáciai hitványosságod ostorával büszke homlokára mértél. . . kibékül a magyar, mihielyt feltámasztod sirjaiból a leg-zentebb jogok védelmének bitófán és vérpádon legyilkolt hőseit. . . kibékül a Szibéiai olombányokban ártatlanul kínozott rab, mihielyt bosszút áll a leggyalázatosabb bántalmakért és emberi méltóságának megbecsüléséért. . . kibékül az anarchista, mihielyt fenekestől felforgatta a társadalmi rendet. . . kibékül a Communista, mihielyt annyi egyenlő részre osztja fel a földet, a hány embert teremtett reá az Isten. . . kibékül a nihilista, mihielyt levegőbe röppitheti minden hozzátartozóival együtt az — orosz czárt. . .

Oh, ezek mind-mind nagyon béke szerető elemek. . . csak hogy bizonyos áldozatokat követelnek a békeért, hogy annak szerződés-leveletét ők is aláírhas-sák. . . . Hozd meg ezeket az áldozatokat Felséges muszka czár s én leszek az első kurucz magyar, a ki őszinte imádságba foglalom nevedet és mindent, a mi a történet lapjain sötét betűkkel van följegyezve — készséggel megbo-csátok! . . . Ha megvalósítható a világbéke eszméje, azt csakis a fentemli-tett és azokhoz hasonló feltételek sze-rint képzelhetjük el józanésszel. . . .

De míg egy szolgásra kárhoztatott, hatalmában s dicsőségében, szabad-ágiban és suverén jogaiban megsértett nem-zet, — egy ártatlanul elítelt rab, egy minden oroszok czárjának vérért szom-juhozó nihilista, egy anyagi egyenlőséget követelő communista, — egy társada-lom békeje ellen esküdtött buta anarch-ista él ezen a földön: miért beszél-jünk addig «békéről», «világbékéről», «örökbékéről»?

A minden oroszok czárja legnagyobb ideálistája a világnak, a ki e durva földön mennyei állapotot akar terem-teni, — és míg ő ábrándjainak rózsás álmaiban ringatózva társalog az Istennel és tanulmányozza az eget: — itt a földön az emberek egymás szájából kirabolják a napélt kenyeret, — a nemzetek pedig

A beteg öoze.

A «Debreczen» tárczája:
Lehullott a lomb kiellen lett a tájék,
A hol nemrégén elmerengve járek
A lombos erdőn, réten nincsen élet,
Mind-n szép, kedves az enyészéte lett.

Lehullt a lomb . . . Hisz' mindig fájt, ha lattam,
— Ki lenné kedvét a bus pusztaságban! —
De most, de most, még jobban fáj mint máskor,
Olyan nagyon félek a bucsuzástól.

Kebemben fájó, gyöttrő érzés támad,
Hogy elmuló nyár, többé soh'se látlak,
Hogy mire újra föleseng a madárdal,
Egyye lesz testem a földnek porával.

. . . Búcsúzni kell hát? . . . Ne hagyjatok
még el,
Egy hét legyen csak nyár még melegével;
Csak addig nyiljanak meg a virágok . . .
. . . Én nem tudom . . . Olyan nehezen válok . . .

Te kis madár, szálj vissza ablakomba,
Oy elnagyolt vagyok itt egymagamba.
Légy v gaszom, daloddal a betegnek . . .
Akkor tán mégis könnyebben halok meg . . .

Ifj. Szilágyi Imre

EMLÉKKÖNYVBÉ,

Emlékkönyvedbe én mit irjak?
Hogy higgy, remélj, szeress, légy boldog? . .
Hogy kedves vagy? . . . anyáknak bívna? . .
— Ezek mind ócska régi dolgok!

A szerelem, igaz barátság,
Örök hűség, mind csupa frázis!
Manapság . . . ? Tíz esztendő kis lány,
S ilyentől zúg a feje már is.

Körül dongja a sok gavaller,
Mint csapodar meh a virágot,
És ékes nyelven rajzolják le
A «holtig tartó boldogságot.

Ne higgy, remélj, szeress, ne légy hű
A mint manapság már csotekszik
Midőn a hála és barátság,
E kettő is a sirban fekszik.

Midőn azt velk: az gondol rad
A leggyakrabban, ki legtöbbet
Kéri tőled, — hogy bele irjon —
A szöröyén divó emlékkönyvet.

Ne a könyvbe legyenek írva,
De szivedbe az igazságok,
S ha nem vetek a jó kívánság:
Legyél más, mint a mai lányok.

Ifj. Szilágyi Imre.

A Péter kapitány születésnapja.

Irta: **Ifj. Mórincz Pál.**

Péter kapitányok születésnapja volt. A hosszú asztalán többen bóbiskoltak öregek b tiszturak, kopa-zódó főhadnagyok — a leg-z-renceselembb sarzsi — s lent az asztal végén néhány hetyke hadnagy és egészen leányos-rezu, szőke kadétek.

Milyen is az ilyen zárt katonai tár-saság! Az asztal végén sima kisasszonyos arcu kadétek, kiknek már az arany bojt, a hadnagyai ragyogós csillag is egy alom-szerű édes ábránd, minek való-ulásakor mintha csak a szív minden elképzelhető boldogsága teljesülne.

Bent pedig szikár aranygalléros őrnagy s néhány szürkülő bajszú százados. Neme-lyiknek köversege szerez kelemetlenségét. — Másik pedig olyan elfonnyadott, hogy szikár, sugár testén ráncokat vet az egyenruha. Ne-kik már nincsenek ábrándjaik, pedig nekik is voltak.

Péter kapitány, az öreg, kinek most van születésnapja, rég volt ilyen jó kedvében. Ko-czintanak. Áldomásokat mondanak egyik a másikra. Van olyan is, amelyik sikerültebb Majd élményeket a tabori tűz mellől.

— Olaszországban a Mentone mellett?
No, az sem volt ám az utolsó do'og, kezdé e.y idősebb kapitány, hisz te is ott voltál Péter?

— Igen, hagyta helyben a szót, ez a közép-ermetű, köpczös, erősen megfehéredett

egy világháború iszonyatait szomjuhozva köszörülük a kardot, hogy majd egy békeesebb hajlamu utónemzedék az áldástalan harcokban legyilkolt hősök sirhalma felett imádkozva leborul... son és legyen oka elrebegni buzgón ezt a szülő ígét: »Béke és nyugalom lengjen a marttyrok porai felett!«

A császár a lefegyverzésről,

— Snját tudósítónktól. —

Debreczen, aug. 31.

A császár, milliényi seregek ura is ajkára vette az általános lefegyverzés jelszavát, a melyet a pápa évek hosszú sora óta hirdet encziklikákban. Érdekes, hogy éppen most hangzik el a legnagyobb, fegyveres hatalom urának ajakáról az a jelszó, a mikor az észak-amerikai Egyesült-Államokban sürgősen követelik az állandó hadsereg szervezését és maholnap már közel egy millió főnyi rendes katonasággal fog emelkedni a világ had erejé.

Positív tervvel állt elő Miklós császár abban a közleményben, a mely a pétervári hivatalos lap mai számában jelent meg; azt ajánlja, hogy az orosz udvarnál képviselt kormányok követői, — kivétel nélkül — alljanak ös-zés alakítsanak egy nemzetközi béke értekezéset, amely az általános lefegyverzésről tárgyalna.

Ugyanez volt a javaslata a pápának is, Nyilvánvaló, hogy ennek a mai fejedelmi szózatnak se lesz több fogantatja s semmi esetre se fogja megakasztani Németországot egy hadtest felállításának, a tüzérség fejlesztésének s a 3. zászlóalj szervezésének megkezdett munkájában.

A császár kezdeményezéséről ez a távirat tudósítás szól:

Pétervár, aug. 28.

A császár ő felsége parancsára gróf Muraviev külügyminiszter e hó 12 ikén a pétervári udvarnál igazolt valamennyj külföldi képviselőnek a következő közleményt hozta tudomására:

Az általános béke fenntartása és a mér-

téken túl való fegyverkezésnek, amely valamennyi népre nehezedik, lehető csökkentése, a világ mostani általános helyzeténél fogva az az ideál, a melynek elérésére kellene, hogy irányuljon minden kormány törekvése.

Ő felsége, uram és császárom teljesen át van hatva ettől az emberi és nemes érzületől. A császári kormány meglévő győződve, hogy ez a magasabb cél megfelel minden hatalom legfontosabb érdekeinek és jogos óhajításainak, a mostani pillanatot igen alkalmasnak tartja arra, hogy nemzetközi megvitatás útján megjelölje azokat a hathatós eszközöket, melyek a népeknek biztosíthatják a reális és tartós béke jóté eményeit és véget vehetnek a mostani fegyverkezés növekvő fejlesztésének. A legutolsó harmincz év folyamán rendkívül megszárdult a múlt népek öntudatában az általános béke iránt való óhaj.

A béke fenntartását jelölték ki a nemzetközi politika céljának. Az általános béke nevében kötöttek egymással a nagy államok hatalmas szövetségeket; hogy a békét hathatósabban biztosíthassák, haderejüket eddig nem is sejtett terjedelemben fejleszték ki és ezt a tevékenységüket még mindig folytatják a nélkül, hogy bármely áldozattól visszariadnának. Csakhogy ezen áldozatokkal sem sikerült még eddig az óhajta óhajtott paczifikáció jótékony eredményeit elérni.

Az emelkedő irányzatú pénzügyi terhek gyökerén érik a közjóéletet, valamint a népek szellemi és anyagi erőit. A munka és a tőke tulnyomó nagy részükben elvonatnak természetes rendeltetésüktől és improduktív módon használtatnak fel. Száz meg száz milliót fordítanak borzasztó romboló szerszámokra, a melyek ma még a tudomány vívmányai, de holnap, valamely új felfedezés következtében, tökéletesen értéküket veszítik. A nemzeti kultúra, a gazdasági haladás és a jólét megteremtése meg vannak bénítva vagy gátolva vannak fejlődésükben. Minel jobban fokozzák az

egy-egy hatalmak fegyverkezésüket, annál kevésbé felelnek meg annak a célnak a melyet a kormányok magok elé tűztek. A gazdasági válságok nagy részükben a mértéken túl való fegyverkezésnek és annak a folytonos veszélynek tulajdonítandók, a mely a hadiszerek felhalmozásában rejlik. Korunk fegyveres békeje ekképp nyomasztó teherre válik, amelyet a népek mind nehezebben és nehezebben tudnak elviselni. Nyilvánvaló tehát, hogy ha ez a helyzet tovább tart, annak elkerülhetetlenül ahhoz a kataklizmához kell vezetni, amelynek megakadályozásán fáradoznak és amelynek borzalmai már előre iszonyattal töltöttek el minden emberi érzést. Véget vetni ennek a folytonos fegyverkezésnek és fellelni az eszközöket ama veszélyek elhárítására, a melyek az egész világot fenyegetik; ez a legfőbb kötelesség, amely ma minden államra hárul.

Ő felsége, áthatva ezektől az érzelmektől, méltóztatott engem megbízni, hogy valamennyi kormány, amelyeknek képviselői vannak az orosz udvarnál, javaslatba hozzam egy értekezlet összeülését, amely ezzel a komoly problémával foglalkoznék. Ez az értekezlet isten segédelmével kedvező előjel volna a következő évszázadra nézve. Hatalmas gyújtópontjában egyesítendő minden állam fáradozásait, amelyek őszintén törekcsenek, hogy győzelemre segítsék az általános béke nagy eszméjét a rombolás és visszavonás eleme fölött és egyuttal éppen a méltányosság és a jog alapelveinek az egyetemes elismerése folytán, amely alapelveken az államok biztonsága és a népek jóléte nyugszik, megszárdítaná az államok egyetértését.

A kiegyezés válsága.

— Saját tudósítónktól. —

Bécs, aug. 30.

A két eventualitás.

Zágrábból jelentik nekünk, hogy az A. T. ma a következő bécsi közlést tartalmazza: A mai nappal befejezett miniszteri értekezletekből és királyi kihallgatások eredménye-

fejü veterán. Hisz már több, mint negyven éve, hogy szolgálom a császárt. Akkor még kadét voltam.

— Vivát! Hoch Péter kapitány! így kezintották rá a fiatalabb tisztet. És rázendítették egy »jördirozó« tirolit nótát, a barna Szeperlől meg a szőke Grétéről, mivelhogy Péter kapitány maga is tirolit származású volt.

Ezek a hujjongós, sikangós hazai hangok? ... Hogy el is nehezedett az öreg katonája feje. Fejét kezére támasztotta, mintha csak a hazai, szülőföld magas hegyeiről csapódott volna szeméi elé valami ködös szürke para?

A hegyi legelő mézes illatával, döngicselő méhekkel. Színes szárnyu repeső pillék a virágokon. Pirkadó hajnal, a mint rózsa fényét veti a csucokra. Az erdő. Patakok. Harangszó. Pásztorok kürtje. Meg egy kis leány, szőke! talán Gréti vagy talán más a neve?

A falusi kurta nemes erkélyes házacska. És az egészséges, izmos cselédesség. Pásztorok. És egy édes, egy gyöngye asszony, a »mutter«. Meg egy ur! Igen magas, komoly ur. A »Vater!« Nagy vadász. És az a barna siheder, piros orcájával, ragvógó fekete szemével a barna Szepi, maga Péter kapitány.

Szőke Gréti, kék szemű. A »schulmeister« leánya. Mint csak fehér virág. »Mutter«, az édes, az a gyöngye asszony, ő szerette a

kis szőke leányt, hanem »Vater« büszke, rártató volt.

— Nem, nem! mondta, s rövid idő múlva már kadét volt a barna siheder egyik vadász regimentben, mely Radeczky vezetésével igyekezett porba törni a liberális olasz zászlót.

— Aztán csaták. Sebesülés és vágás az arcon. Szurás a karon. Meg egy lövés is. — Sebhegyek. Pár kitüntetés. Majd kóborló élet különféle garnizonokban. Minden esztendőben csak semmibe foszlott remények. Végül a megakasztott dicső harci pálya. — »Mutter« is meghalt. Meg a »Vater« is. Más, idegen kézbe került a nemesi szülőház. És Gréti, a szőke, irták, férjhez ment. — Nem volt boldog. Iszákos falusi tanító volt az ura.

Most Péter kapitány teljesen egyedül áll az idegenben »Kameradok«-kal, kik, mint a színészek, felejtik a távozót, a bukott pályatársat. Előregedve, csak mint az árnyékot látja már szeméi előtt a régi, daczos, izmos barna Szepit. Negyven év nagyon megviselte, nagyon megtörte, pedig azt is hitte már, hogy teljesen elfásult a szíve, hogy már arra nem lehet hatással többé semmi sem? Micsoda csalékony pillangót kergetett idáig, szembehunyvást a dicsőség, hiúság útján. Sebeket, kitüntetések hiában szerezve, mert megmaradt »legöregebb kapitánynak.«

Talán könny volt, mi oly forrón égetve, kezére csöppent? Még lejjebb hajtotta a fejét. A

hadnagy urak pedig ép ott danolták a tirolit boldos nótát, a mely strófolában Szepi elbucszik szőke Grétitől... És most a szikár, a ráncos arcú másik öregebb kapitány ismét Pétert hívja fel bizonyosságul.

— Ugy-e Péter úgy volt? Hisz te is ott voltál Szolferinónál.

Péter kapitány talán nem is érti, csak úgy hallja, hogy valamit kérdeznak tőle? Fejével bólint.

— No ígyünk, emeli aztán a fejét, mint egy álomból ébredve. El van rekedve hangja. — Poharat odaüti az asztalhoz. Feláll, csönd lesz.

— Eljen a császár! kiáltja most.

— Hurrá! kiáltoznak a tüzesebbek. A fiatalság fel is ugrál a székére, sőt Vladimir hadnagy, a tüzes bunyevác fel az asztalra. Az őrnagy ur idegesen köhécsel. Nem szereti, ha fiatalabb urak, jelenlétében, így megfedkeznek, de mivel nem akarja megzavarni a mulatságot, idő múlva távozik. Utánna nemsokára lassan lassan az öregebb tisztet is. A mámoros Péter kapitány pár főhadnaggyal, hadnaggyal meg a kadétkákkal egyedül maradt vissza. És elmélázik, mint a pityókás, mámoros emberek szoktak, bambán mosolyog és félhangon motyog valamit. Ilyesvalami az értelme:

— De azért mégis jobb, mint egy tudógyuladás.

ként feltehető, hogy a fődolgokat illetőleg megtörtént a megegyezés, a mi azonban nem zárja ki azt, hogy a mellékkörülményekre nézve a megállapodások még mindig függőben maradtak.

Miután két eshetőséget kellett a két kormány szemelől tartani, valószínű, hogy kétféle megoldási módra nevezve is történt megegyezés.

Az első eshetőségre kontemplált megoldási módot most kere-ztül is vizsgáljuk, amennyiben a reichsrathot egybehívják és azt munkaképessé próbálják tenni. Az eshetőségre az új kiegyezés az 1867. XII. t. czikknek megfelelően jönné létre, mindig feltéve, hogy a reichsrath a kiegyezést tenyleg le is tárgyalja.

A második eshetőségre konemplált megoldási módra vonatkoznak azonban a tárgyalásnak lényegesebb részét, t. i. azon eshetőségre, ha a reichsrath közreműködésétől el kell majd tekinteni és Ausztra a 14. §. alapján jár el. Ez esetre Magyarország az önálló berendezkedés állapontjára helyezkedik és ettől el nem téríthető. Ebben az esetben, a reichsrath akció képtelensége bizonyítása után, nem lesz kiegyezés, hanem, egy reciprocitás-egyezmény, melynek alapját a Baden-Bilinszki kiegyezésben foglalt intézkedések képezik. Ez intézkedések szerint a bankparitás és a fogyasztási adók kezelését illetőleg Ausztra Magyarországnak bizonyos új jogokat biztosít, míg Magyarország Auszriának a kvóta felemelését illetőleg tett kötelező ígéretet.

A fogyasztási adók új elszámolási módja mellett Magyarországnak évente közel fel millió több jövedelme lenne mint eddig, míg a kvótának felemelése 1—1 százalékkal évente 1—1 milliót tesz ki, úgy hogy Magyarország megkárosodása minden körülmények között bekövetkezik.

Uj viharok

Az egész osztrák sajtó megerősíti, hogy a miniszteri tanácskozásoknak mostani egyedüli pozitív eredménye az lesz, hogy a reichsrath egybehívásuk. A bécsi lapok teljesen magukévé teszik azt a mi fel fogásunkat, hogy ez a lépés a jelenlegi körülmények között nem jelent egyebet, mint azt, hogy a krízis megoldása formális természetű elhalasztásban részesült. Míg a lapok nagy része ezt a megoldási módot a szükség által parancsolt egyedüli lehetőségnek mondja, addig a Reichswehr egész más hurokat penget.

Csodálatos ironia — mondja az idézett lap — hogy most a megoldást az osztrák reichsrathban keresik. Hát komolyan azt hiszik, hogy most sikere lesz egy felszólítás-

nak, hogy a komolyan veszélyeztetett állami és néperdekeknek áldozzák fel a pártérdekeket? Ennyire elbizakodottak nem képzeljük Thun grófot. A XIV. ülészakban Schönerer ur egy magántréfájától eltekintve, még zavartalanul ment végbe a képviselő, haz megalakulása, de ma ez is kérdéses. Abban a pillanatban, mikor a korelnök elfoglalja az elnöki széket, hogy a Ház megalakulását bevezesse, a nyelvrendeleti vihar csak még fokozottabb vehemenciával fog kitörni. Minden remény, hogy a Magyarországgal való kiegyezés a nyelvkérdés előtt prioritást nyerhessen, alaptalan. Ha a miniszterelnök azt hiszi, hogy a német ellenzék kedvére jár, a nélkül, hogy előbb a csehekkel megegyezé-re jutna, rögtön fel támadna a cseh obstrukció. A kiegyezés hosszú és tükés útjának minden frázisa ebben a tekintetben irreveláns. A fődolog az, hogy Thun gróf az osztrák követeléseket győzelemre juttassa. Ma még az ő helyzete a kedvezőbb, mert a reichsrath hallgatói indemniyt ad neki minden méltányos kiegyezéshez, de minden olyan kiegyezést, melyben az osztrák érdekek nem nyertek kiegyezést, az osztrák reichsrath, akár előbb akár utóbb, okvetlenül meg fog semmisíteni. Ez bizonyos már ma is.

A döntés.

Bécs, aug. 30.

Ö felsége tegnap délután két órakor fogadta Bánffy báró és Thun gróf miniszterelnököket, Lukács és Káizl pénzügyminisztereket és Baernreither osztrák kereskedelmi minisztert.

A döntés ebben a közö: kihallgatásban mely hosszabb ideig tartott, benőveket.

A helyzeti jelenlegi stádiumáról még a tegnapi nap folyamán hiteles adások bocsátatnak kö re ugy Bécsben, mint Budapesten felhivatalos orgánumok uján.

Az ő felsége döntése alá bocsátott kérdés az volt, hogy a kiegyezés tárgyalása megkísérelt-e még egyszer a reichsrathban és a király az osztrák miniszterelnök erre vonatkozó előterjesztésére el is rendelte a reichsrath egybehívását.

Az erre vonatkozó császári elhatározás a legközelebbi napokban fog közzététetni és ezzel egyidejűleg a képviselők szeptember tizenkilencedikére Bécsbe fognak hivatni a reichsrath XV. ülészakának újbóli megalakulására.

A magyar Tavirati Iroda jelenti délután 5 órakor:

részeg kapitány és nem lehetett érteni többé a szavát.

— Ne busulj kapitány ur, a kopasz Dobrowoda főhadnagy egy pohár pezsgőt odaszított elébe.

Igyunk! Fiuk!

A fiuk reá kezdtek újból valami bolondos nótát. Körüben énekeltek. Mit a német diákok is »commerzeiken« vigan énekelgetnek Laudon tábornokról, ki huszezer emberével rukkolt be a »Fesztungba.«

— Halt! Wer da! ? kiáltja éles tenor hangján Szabó hadnagy.

— General Laudon! adja reá a jelszót baszus hangján Dobrowoda, — a javíthatatlan lump, de aranyos szívé »deuschböhm« fiu ...

— Laudon, Kaudon rüekt ein! dudolja, döngi utánok azu án a kórus.

Péter kapitány elaludt. Mintha valami pusztaságban egyedül volna. Sehöl senki mellette. Senki sehöl a kameradok közül is. S mintha civil ruhában volna kiöltözve. Görbe bot a kezében, egy penzionált kapitány! Idegenben.

Olyan fojtós, keserű, szivet facsaró ez az álom. Kavarog a füst. A gyérvilágu lámpák fénye mellett fekete ruhákban olyanok a katoná tisztek, mint kíséreties árnyak. Péter kapitány újból nagyot sóhajt. Valami nehéz lehet az álma.

A király elnöklete a att tegnap tartott miniszteri tanácskozásokban befejeztettek azok a tárgyalások, melyeket a magyar kormány az osztrák kormányval az utolsó időben a kiegyezés létrehozatala céljából folytatott.

A tanácskozások tárgyát a kiegyezés keretébe eső egész anyag képezte.

A tanácskozások eredménye az, hogy az osztrák kormány, tekintettel az 1898. I. t. cz.-re, mely a magyar kormányt az önálló rendelkezésre utalja, arra az esetre, ha a kiegyezés az év végeig vagy nincs elintézve, vagy elintézésre kilátás sincs, tekintettel továbbá az idő rövidségére, mely meg rendelkezésre áll, tekintettel továbbá arra a törekvésre, hogy a kiegyezés eddigi alakja mint egy, ketoldalú szerződészerű és meghatározott hosszabb időre szóló rendelkezés továbbra is tartassék fönn:

elhatározta, hogy a birodalmi tanácsot abból a célból, hogy a kiegyezés parlamenti tárgyalását mielőbb kezdje meg, összehívja.

A magyar kormány az osztrák kormány ezen elhatározását, mely nagy jelentőségű a kiegyezésnek magyarországi parlamenti tárgyalására is, tudomásul vette. Arra az esetre pedig, ha a kiegyezés idejekorán való parlamenti elintézése Ausztriában újabb nehézségekbe ütközik, a magyar kormány már előzetesen megállapodott azon elvekre nézve, melyek szerint eljárni kíván.

KÜLFOLD.

A macedonai kérdés és Ausztria-Magyarország. Hogy Bugáriában a balkán-államok szövetségének érdekében Ausztria és Magyarország ellen izgassanak és a magyar barát Sztambulovistákat is ellenünk hanpolják, több lap azt írja, hogy Sztambulov volt mindig az, aki az osztrákok és magyarok Szaloniki felé való törekvését megakadályozta. Ausztria és Magyarország Sztambulovot általában a macedon lazadás szítására buzdította, a lazadá-hoz segítséget ígérve s közreműködésük jutalmául Szalonikit kötve ki. Természetes, hogy ezek a valótlanágok, mint a »Kel. Ért.«-nek írják, a bolgár közvéleményt nagyon könnyen megteveszthetik. A Sztambulovisták egy része azonban a közvélemény ezen nyugtalanításában Sztambulov eméke ellen irányított merényletet is lát, mert Sztambulov a bolgár érdekek védelmében senkivel sem alkudott és tanácsot senkitől sem kért. Hogy tehát az ilyen izgatást megszüntessék, elhatározták, hogy azon esetre, ha az izgatást meg nem szüntetik, eddig államtitkot képező okmányokat fogna k közzétenni, mely Sztambulovot és Ausztria-Magyarországot a gyanúsítások ellen megvédi s amelyekből kitűnik, hogy a macedon nyugtalanítások szításában egy másik nagy hatalom a hibás. Ezek az okiratok Nacsevics Grekov és Sztailovra nézve is nagyon kompromittáló.

Román világh Belényesben.

— A romái közművelődési egylet közgyűlére. —

— Saját tudósítónktól. —

Belényes, aug. 30.

A hangverseny.

27-én este a vendégek tiszteletére hangversenynyel egybekötött színelőadás volt. — A minden tekintetben kitűnően sikerült hangverseny érdekesebb pontjai a következők voltak:

A prólóg, melyet Vulcan József irt s a melyben különösen Papp Veturia kisasszony tűnt ki ügyes játékával. Az ez alkalomra szervezett vegyes dalárda Diamandi Miklós dicsőretre méltó vezetése alatt 10 román dalt adott elő.

A legérdekesebb számai a programnak Cionca Aurélia, egy bukaresti 9 éves kis leány zongorajáték számai voltak, ki a nehéz Haydn

— No mi a, mi a ? — kérdezik a többiek.

És az öreg Péter kapitány újból kezdi már sokszor elmondott történetét:

— Már negyven esztendeje, hogy szolgálok a császárt. Kaptam sebeket is érte, meg kitüntetést is eleget.

És ... És ... Az öreg kapitánynak elakad a szava. Csak mereven nézett magára, mint részeg ember, ki hirtelen elfelejt, a miről beszélni akart.

— Ide hallgass, te czöging! döfi odalába a nyugtalan Vladimir hadnagy azt a pirulós arcú kis kadétot, ki még alig egy hónapja, hogy kikerült az iskolából? S ki valószínűleg ily tobzódásokhoz még nem volt szokva, elbólinott.

Hosszu pillájával, fehér arczával olyant mutatván, mint kápolnában a festett, kerek arcú angyal.

— És negyven esztendeig soha nem beszéltem veled, folytattá azután a kapitány, de mintha csak felálomban beszélt volna. Könyökre újból rátámasztotta elnehezdedett fejét Péter kapitány és úgy regélt. Hanem tavaly a császárgyakorlaton mégis beszélt velem. Először! Összeszidott. Visszakergetett a harczvonalból! Pedig magas dombra kellett felzaladni. Hogy nem katonás tarással vezettem be a csapatomat. Pedig negyven esztendeje? Először. Sebeket is. Szóke Gréti. Most már maga az asztalra leborult arczával a

sonátákat bámulatos ügyességgel és tudással a legprecízebben interpretálta. Papp Valéria kisasszony énekszámait szintén művészi módon állották, a budapesti zeneakadémia nevelése hangján meglátszik.

A legelőzetesebb pontja a programnak mindamellett Papp Veruria k. a. szavallata volt, ki Cosbuc: »Az osztrigotok királynéja« cz. drámai költeményét oly igazi hűvel és közvetlenséggel adta elő, hogy a hallgatóság soha sem fogja feledni. Zigre Mariska k. a. szavallata szinte nagy hatást ért el.

Marozsán Lucretia k. a. Volksbrenner »Le Fou« cz. dalművét adta elő zoogorán. Művészi játékával többször újra ragadván a közönséget.

A 12 pontból álló hangversenyt Vulcan József »Nap és eső« cz. 1 felv. vígjátéka követte, melyben ügyes játékokkal különböztek: Papp Vetúr, Fabian Helén, Ignatu Vióra, Lapusán Amália, Crisan Szilárdka, Steer Mariska, Ignatu Sabin, Csordás, Miorescu és Nicorutia.

A közgyűlés folytatása.

Másnap, azaz 28-án d. e. 10 órakor mise után folytatódott az előző napon félbehagyott közgyűlés.

Elnök felhívása folytán az új tagok felvételére tegnap választott bizottság működésének eredményeként bejelenti, hogy alapító tagokként Lázár György, Papp Pal ügyvédek, Nyegrean Demeter kereskedő, Vonca Tivadar és Kriszta Miklós jelentkeztek 200—200 frt tagsági díjjal.

Élethossziglani tagok: Papp Corolan nagyváradi ügyvéd 100 frttal és 50 rendes tag 5—5 frttal.

A budget-bizottság a számadásokat felülvizsgálván azokat rendben találta, minék folytán a pénztárnoknak a felmentvény kiadott. 1897. évben a bevétel 11782 frt, a kiadás 18155 frt volt, a többlet kiadás egy ház vételére fordítást, ami Simonescu fölvilágosító előadása alapján tudomásul vétetett.

Garoiu indítványozza, hogy a múlt évben az egylet részére tett ajándékozások jzkvbe vetessenek. Indítványát elfogadják. A múlt évben elhalt tagok felett az egylet részvétét józkvileg fejzei ki.

A béldi egyház által kért 50 frt segélyt Papp Gábor, Hosszu, dr. Bunea hozzászólása után megtagadják, mivel az egyletnek ily célra még tőkéje nincsen.

Dr. Deian a Tribuna szerkesztője az egylet múlt évi működéséről tesz jelentést, melyről lapunk tegnapi számában megemlékeztünk. Tudomásul veszik. Ugyancsak dr. Deian indítványozza, hogy az egylet egy történelmi műre pályadíjat tűzzön. Mangra Vazul ezt ellenzi s inkább történelmi adatok gyűjtésére kíván pályadíjat tüzetni. Az indítványt nem fogadják el.

Következett az ujonnan rendszeresített 1500 forintos I. titkári állás betöltése, melyre egyhangulag dr. Diaconovicziut választották meg.

Az elnök, alelnök s bizottsági tagok jelölésére egy héttagnó bizottságot választanak, mely újból a régi tisztikart jelölvé, azok újból megválasztatnak.

Moldován elnök tisztársai nevében is megköszöni a bizalmat s a szives fogadtatást, melyben az egylet Belényesen részesült. — Pallagi Antal fenesi gör. kath. espóres kifejti, hogy az egylet mily szivesen látott vendége volt Belényesnek s vidékének.

Ezzel a közgyűlés délután fél 4 órakor véget ért.

A sajtó képviselői a közgyűlésen a következők voltak: a Tribuna részéről dr. Deian, a Tribuna Poporuluiól: Bolzas Lucian, a Te-

egraficul Tritean Lázár, a Gazeta Transilvanieiól N. Bogdan, a Nagyvárad részéről Papp János.

Az egész közgyűlés a cél fontosságához méltó komolysággal folyt le s dacára az egybegyűlt sokaságnak a legkisebb rendezavaras sem történt, ami különben is Beliczay Sándor főszolgabíró tapintatos erélyének köszönhető, ki fáradságot nem kímélve vett részt egy a gyűléseken, mint az ünnepélyeken, a rend érdekében mindent elkövetve. Méltó elismerést érdemelnek Papp Gergely tüzoló főparancsnok és Záray esendőrfőhadnagy is, akik a főszolgabíróval együtt mindent elkövettek a rend megóvása érdekében.

A vendégek névsorát tudósítónknak következőkben sikerült összeállítani:

Ifj. Antal Ágoston Szatmár, Andru Tivadar Kiskőh, Dr. Bun3 Nagyvárad, Bobes Kolozsvár, Bajc Szatmár, Bratevk mérnök Bukarest, Dr. Bunea Balázsfalva, Boros Janos Lugos, Dr. Beu Nagy Szeben, Bogdan Vaskóh Bonescu Hatszeg, Aeles Simáne, Dr. Borha Vaskóh, Dr. Cosma és családja Nagy-Szeben. Comsia Szombatság, Bionca Bukarest, Bomsa Körösbánya, Corbu Poeny, Ceronescu Nagyvárad, Körösladányi, Condrea Abud, Catona Papmező, dr. Dobrin Lugos, dr. Diaconovich N.-Szeben, Donnide Ladna dr. E'eftereseu B-pest, Todor Bklázsfalva, Germán Arad Garoni Zernes, Gurcao B. Jenő, Gombos V. H-ntiu. Szentye, dr. Hoasz Balázsfalva, A, Horváth N.-Várad, Hancz Arad, dr. Josop Bukarest, Jurca Mármaros, Iván N.-Szebe, Krajnik Albak, dr. Kis Döme Nagyvárad, Lázár György Vinga, dr. Lázár Aurel N.Várad, Lázár László Vaskóh, dr. Leményi N.-Szeben, Moga Robogány Morcan Budayest Oprea Brassó, Orjan Szatmár, Oitean Balázsfalva, Papp Topa Iésfalva, Papp György Szilagysomlyó, Pap Cvriolan Nagyvárad, Papp Gabor Balázsfalva, Pap V. Topa, Pap Vezend, dr. Puscaru Nagyszeben, Popoviczi Nagyszeben, Papiu Nagyszeben, Poponeczu Nagyszeben, Papp J. Drág Cséke, Prekup B.-Falva, Papp Ágoston, Petrócz Papp A. Kristyór, Pisu Nagyszeben, Papp M. Szatmár, Papp J. Bokszeg, Papp C. Bokszeg, Papp J. Sepinus, Papp J. Hollód, Pinta J. Szeplak, Popoviczi és 15 teológus Nagyszeben, (dalárd), Papp J. Budapest, Popescu Petrasza Papp M. Petrosz, Pascutin Bees, Pavel Beel, Popoviczi Talpas, Rosca Nagyszeben, dr. Redók Vaskóh, Rada Lugos, Szilágyi Pappva, Serbán Brassó, Secula Bukarest, Antha Szatmár, Simonescu N.-Szeben, Stroia Nagyszeben, dr. Serbán országgyűlési képviselő Fogaras, Suciu Arad, Stefetea Brassó, Sircu Peterburg, Togan Nagyszeben, Titu Pancsova, Tomucza Topinfalva, Fotrian Szatmár, Vracziu Nyiregyháza, Vrina Brassó, Verdea N.-gy. Szeben, Vulcan József Nagyvárad, Ven er Rogoz, Zigre Nagy rad, Zehan D.-Szt.-Márton, Kővári, Juhász, Sarkadi, Nesiu kanonokok Nagyvárad, Bredeceanu Lugos, Mangra Vazul Arad, Bárdossy cz. és királyi főhadnagy, Bursas Vaskóh, Gombos Vidra, Major Czegled, Oprea Janos, Preczáka, Cristea D-Forró, Caura Luoka, Bologh Tu'ka, Claga, Vaska Homorod, Suciu Szilágy-Somlyó, Bonta Nagyvárad, Venku N.-Szeben, Conband Rosnó, Bajk-Rézbánya, Ardelean Justin Nagyvárad, Duma Florián Nagyvárad, Gavra Miklósné stb. stb.

A bál.

Este 8 órakor bál volt, mely kitűnő hangulat mellett a késő reggelig tartott. Szünet alatt nemzeti öltözékben 21 ifju a »Galugyert« »Bagatutát« s több nemzeti tánczot mutattak fel I g n a t u Sabin joghallgató ügyes vezetése alatt.

A hölgyek névsora a következő:

Asszonyok: Beliczay Elekné, Benedek Lászlóné, Ignatu Vazuliné, Suciu Jánosné, Arad ifj. Pável Mihályné, Szintina, Papp-Szilágyi Lászlóné, Bpest. Erdélyi, Jánosné, Bogdáné, Kerfenyét, Vostinár Pálné, Kigyosán Jánosné, Kigyosán Ambrusné, Buna Jánosné, Nagyvárad Dr. Comsané, M.-Cséke, Erdélyi Lászlóné, Mihályné, öz. Steer Vazuliné, Varga Karolyné,

Papp Pálné, Zankó Tivedarné, Farkas Tranjanné, Weinsteinné, öz. Ditzné, Dr. Marozsán Györgyné, Radu Miklósné, Kretz Ambrusné, Beglutz Istvánné, Vulcan Jozscfné, Zigre Miklósné, Gombosné, Vida, Lapusáné.

Leányok: Beliczay Irenke, Szathmár Agamál Agnes, Ignatu Vióra, Stefetea Mariska Fabian Helén, Papp Valeria, Mariska és Cornelia, Erdélyi Frida, Papp Ionka Bunted, Vostinár növ., Hoza Rozála, Glicza növ., Náhhegyes, Andru növ., Crisan Zsófia, Steer növ., Butean növ., Fibik Emilia, Papp növ., Lapusán Amália Stojolan, Farkas Ella, Benedek Margit, Marozsán Lucretia, Pistel Eliz, Orosz növ., Papp Ida, Cosma növ., Buglucz növ., Botioc Ilona, Kutasi Erzsébet, Marienescu Celia, Zigre Mariska, Ki.sop Dorainicza stb.

A négyeseket 150 pár tánczolta, a talp alá való a belényesi első zenekar szolgáltatta Diku Poldi vezetése alatt.

Aláírási felhívás.

A gazdasági és ipari hitelszövetkezetekről szóló 1898. évi XXIII. t. cikk 48. §-a az e törvény alapján keletkezett vagy átalakult gazdasági és ipari hitelszövetkezetek ügyének előmozdítására és hiteligényei kielégítésére Budapestén országos központi hitelszövetkezet felállítását rendeli el.

Ennek lehetővé tétele végett a pénzügyminiszter ur a magyar királyi államkincstár nevében 1,000.000 korona elapítványi részt jegyez, de alkalmat kíván adni a miniszter ur arra, hogy az országok a törvényhozás szándékát méltányló közönsége, az akitandó ország s intézet létesítésénél a maga részét kivegye, minél fogva az alakítandó országos központi szövetkezet alapítványi üzletrészeire a nyilvános aláírást ezennel megnyitja.

Egy alapítványi üzletrész a törvényben megállapított legkisebb összegre: 1000, szóval ezer koronára szól.

Az 1898. évi XXIII. törvényeknek az alapító tagok jogviszonyaira vonatkozó rendelkezéseiből tájékozasul a következőket említjük fel:

1. Az alapító tagok a központi hitelszövetkezet kötelezettségeiért csak alapítványi üzletrészeik erejéig felelősek; másrészt a központi hitelszövetkezet vagyonaiban és jövedelmeiben csak annyiban részesülnek, hogy üzletrészeik aapszabályszerű visszafizetését, s a nyereségből legf-lyebb négy (4) százalék évi osztalék kiszolgáltatását követelhetik.

Sz. vazati jogukat és gyakorlásának módját majd az alapszabályok fogják meghatározni.

Az általuk jegyzett alapítványt üzletrészek visszafizetésével tagságuk már megszűnik.

2. A központi hitelszövetkezet tiszta nyereségéből első sorban tíz (10) százalék a tartalékalapra, további tíz százalék a kötvények külön biztosítéki alapjára, a fennmaradó összeg az alapítványi üzletrészek osztalékára fordítandó. A maradék a tartalék alap és külön biztosítéki alap között a közgyűlés által megállapítandó arányban osztandó meg.

3. A központi hitelszövetkezet igazgatóságának tizenkét tagja közül az alapító tagok, a m. kir. államkincstárt ide nem értve, 4 tagot választanak az alapszabályokban meghatározott időre.

Jegyzéseket elfogadnak Debreczenben a kir. adó hivatal és a kereskedelmi és iparkamara.

A jegyzés alkalmával minden alapítványi üzletrész 20 %-a, azaz kétszáz (200) korona készpénzben a jegyzést elfogadó állampénztár vagy hivatal által kiállítandó elismervény ellenében befizetendő.

Az alapítványi üzletrészek többi részének mikor és milyen részletekben leendő befizetését az alakuló közgyűlés fogja meghatározni.

Debreczen, 1898, aug. 29.

A keresk. és iparkamara,

H I R E K.

* **Bartha Mór** lapunk felelős szerkesztője Cemetéből, hol huzamos idő óta üdülés végett tartózkodott, hazatért és holnap lényeg atveszi a lap szerkesztését dr. Király Pétertől, ki a szerkesztéssel egy hó óta ideiglenesen volt megbízva.

* **Gyilkosság a dohánygyár mellett.** Debreczen városának nap-nap után megvan a maga szenzációja. Ma is a kora reggeli órákban a dohánygyár háta mögött egy hatalmas atléta kinézésű férfi holttestére akadnak. Mellén óriási seb tatongott, melyből lassan csurgott az aludt vér. Azonnal értesítettek a rendőrséget, mely a helyszínen megjelenvén, a talált munkás igazolványból megállapította, hogy a halott **Temesváry István** 52 éves, keresett nélküli rovott multu csavargó. A hulla még nem régen feküdt ott s minden jel arra mutat, hogy bűntény áldozata lett. Az öngyilkosság teljesen ki van zárva, mert semmiféle eszközt, melylyel az öngyilkosságot elkövethette volna, nem találtak. Valószínűleg bosszúból gyilkolták meg. A hullát beszállították a kórházba, hol felfogják boncolni. A rendőrség a gyilkos kézrekerítésére megindította a nyomozást.

* **Óriási tűzvész.** Pusztított tegnap Kösszeg pusztán Bökönyi Imre gazdalkodó tanyáján. A langok az istállót, két görét, egy hodált, két kazal szénát és mindenféle gazdasági eszközöket hamvasztottak el. A tűz úgy keletkezett, hogy a kondás gyerek a tarlón kukoriczát sütött. A tűz a száraz tarlót megkapta s miután nagy szél fújt, egy pillanat alatt az egész tarló langban állott — honnan a tűz a széna kazalokra kapott s az az összes épületekre. A lakosság, mely a dühöngő elemet nem volt képes megkadályozni, kétségbeesve nézte, mint végezi pusztító munkáját a szél által élesztett lángtenger. A kár meghaladja a 3000 frtot, melyből csak 234 frt volt biztosítva.

* **Gyászhir.** Városunk köztisztviselőiben a fő orvos **Dr. Dusóczy Pál** tegnap elhunyt. E szomorú alkalomból az elhunynak hozzátartozói a következő gyászjelentést adták ki: A fájdalomtól megtört, a bánattól nehéz szívvel tudatjuk, hogy szeretett drága férjem felejtetetlen édes jó atyánk **Dr. DUSÓCZY PÁL** orvos 58 éves korában boldog házasságának 32-ik évében hirtelen elhunyt. Drága halottunk földi részeit szeptember 1-én d. u. 4 órakor fogjuk a Nagypéterfia-utczai 60-ik számú háznál a kath. temetőben örök nyugalomra tételni. Az engesztelő szent misét a szep-tember hó 6-án reggel 9 órakor fog az Egek urának bemutatni. E vegtisztességtételre rokonainkat, barátainkat, szegény elhunynak kartársait ismerőseit bánatos szívvel meghívjuk. Debreczen, 1898. aug. 30. Dr. Dusóczy Pálné Kaffka Mária. Gyermekei: Mariska Rózsa, Viola, Bandi. A boldog feltámadás reményében aludj csöndesen!

* **Megmárt kalauz.** Tegnap este Botos Antal helyi érdekű vasuti kalauz-jókedvűen fűtőrésszeve haladt az utcán, midőn hirtelen egy másik utcából kirohant Kovács Antal őrmester hatalmas kutyája és a mit sem sejtő kalauznak hátról neki ugorva, a lábát megharapta. A kutya harapás nyomán óriási seb támadt, melyet az orvos azonnal gyógykezelés alá vett s lapisszal kiégetett. A kutyát megfigyelték, nem vették-e?

* **Sebesi B. Vilmos vendégsereplése.** Sebesi B. Vilmos, városunk szülötte, kinek fenomenális nagy hangjáról már nekünk is volt alkalmunk meggyőződni, hétfőn tartotta meg Nagyváradon két ízben is elhalasztott vendégjátékát. A »Zsidónő« cz. operában Gilber-

biboros szerepét énekelte és úgy a színházat zsufolásig megtöltő közönség, mint a sajtó tetszését megnyerte. Fellépéséről az ott megjelenő »Nagyvárada« című lap következőképen ír:

»Tegnap este a szinkörben megismételték a Zsidónő előadását, a mely elé színházi körökben különösen azért néztek nagy érdeklődéssel, mert ekkor lépett fel midt vendég Sebesi Vilmos basszista, ki Gilbertet énekelte. Művészi kvalitásáról, tudásáról és képességeiről a következő impressziókat nyertük. Sebesi igazi színészember. — Játéka kifogásalan, — mondjuk — meglepő volt. Imponáló perjel volt, mozdulatai, föllépése ma udon viselték a nyugodt méltóság jellegét. Mélyebb hangjai gyönyörűek, erőteljesek és tiszták, magas éneklésnél azonban erőlködni kell. Precizitás és zenei biztonság dolgában az első felvonásban igen sok kívánni valót hagyott fenn, az előadás további folyamán fent említett képességeinek keretén belül becsülettel felelt meg feladatának. Ezek után teljesen bizonyos, hogy a jeles basszistát a tarsulatához fogják szerződtetni.

* **Kutya miatt emberhalál.** Gyilkosság történt tegnap Margittán. Egy nyomorult ember miatt pusztult el egy emberélet. A vérlázító gyilkosság részleteiről a következőket írja tudósítónk: Várady Gergely margitai öreg gazda a minap ott érte a szőlőjében Földesi Sándor vinczelelnek a kuvaszát. Lekapta válláról a fegyverét és agyonlőtte a kártevő kutyát. A durranásra odasielt a szomszédban lakó Földesi, s ahogy meglátta a földön élettelenül kedyencz hazörzöjő, boszúra gerjedt. Befutott a présházba, s régi egycsövű flintájával tért vissza. A sövénynél megállt s ráirányozta puskáját Váradi mellének. És lönt. Váradi Gergely egy halálordítással botlan rogyott össze. Odafutott aztán vasvillával a veje: Horváth István, hogy bosszút álljon a gyilkoson; de az erős Földesi kicsavarta Horváth kezéből a vasvillát és őt is megsebesítette súlyosan. Le is akarta löni, s ha a sebesültnak nem lett volna ereje még annyit, hogy megfogja a fegyver csövet, bizonyára vele is vezetett volna a vérszomjas ember. Földesi Sándort elfogták a csendőrök s vasra verve kísérték be a margitai járásbíroság fogházába.

* **Végzetes tréfa.** Marisell erdélyi községben Gyulai Tivadar erdőőr, Rosu László mariselli póterdőrrel az erdőkerület bejárására ment. A mint egy patakon végig mentek, Rosu 15 léppel elől járt. Gyulai figyelmeztette őt, hogy egy póterdőrnek nem szabad az erdőőr előtt menni, maradjon hátra, mert lelővi és ezzel szolgálati fegyverével célba vette Rosut. Ez oldal fordult s figyelmeztette Gyulait, hogy vigyázzon uram, mert nem szerencsés a játék. Savait még alig fejezte be, midőn a fegyver elsült s Rosu oldalán keresztülfuródott az éles pölyő. Ezt látva Gyulai maga ellen fordította a fegyvert, de a meglőtt póterdőr biztatta, hogy »ne lödd meg magad uram, mert nem halok meg«. Ezen biztatásra Gyulai felhagyott szándékával és emberek után kiabált, kik felvitték Rosut a hegyre egy házhoz, a hol három órai szenvedés után meghalt. — Gyulait a bécsi csendőrök elfogták.

* **Éhenhalt grófné.** Newyorkból táviratozzák nekünk, hogy egy fiatal nő összeesett tegnapelőtt az utcán és néhány perczel később meghalt. Kiderült, hogy éhen halt meg a boldogtalan teremtés ki nem olyan régen még fényesen élt. Spirenberrgrófné, született Vuspena Vanda a neve, állítólag unokahuga a spanyol királynénak. Néhány hónappal ezelőtt megözökött Bécsből a kedvesével, aki azonban New-Yorkban elhagyta és az asszony a legnagyobb nyomorban maradt.

* **Zászlóértés Szent-István napján.**

Két helyről is kaptunk hírt, hogy Szent-István napján a nemzeti zászló ellen merénylőket követtek el. Mert merényletszámba megy a szerb-itebbi szerb hitközségi elnöknek az az intézkedése, hogy az iskolaépületről levétette a nemzeti zászlót. Nem tudjuk a nevét a kis község nagyratató előjárójának, ki azzal indokolta a durva sértést, mit a nemzeti zászlón elkövetett, hogy őt a temesvári görög-keleti szentszék nem utasította, hogy megtérje az iskolaépületen Szent-István napján a nemzeti zászlót. Hát felsőbb utasításra van szüksége az itebbi szerb hitközség elnökének, hogy megtanulja, hogy azzal a zászlóval a magyar állameszme iránti köteles tiszteletet dokumentálja nemcsak Szent-István napján, de mindennap széles hazában minden magyar embernek? Nem a felsőbb hatóság, de a tisztség tanítaná meg erre a hitközségi elnököt, vagy ha ennek niucs nyoma a hitközségi elnök lelkében, mire való a járási szolgabíró? Ennyit a szerb-itebbi zászlóértésről. A másik uem messze Aradmegye határától, a körösbányai járásban levő Vaka községben történt. Szent-István napján, augusztus 20-án éjjel a község házára kifüggesztett magyar zászlót (Magyarország címerével) ismeretlen tettesek letépték s faszállyokban, darabokban hagyva elfutottak. Mire az éjjeli őrt észrevette, már messze nyargaltak az alávalók, nagyokat kurjantva. Még ezideig kézre nem kerültek ugyan, de a csendőrség rendeletet kapott azok kiderítésére és letartóztatására. — A község lakossága oláh, még pedig a java — mocsból való.

* **Műkedvelői előadás.** Ilyen című tegnapi újdonságunkból a főbb szereplők közül kihagytuk, hogy a legnehezebb szerepet, Magdolnát, Bacsoni Erzsike játsza. Az énekpróbákai tegnap kezdtek meg Hora karmester tanítása mellett.

Táviratok

Dreyfus-ügy.

Páris, aug. 31. A »Debr.« ered. táv. A Dreyfus ügyben szenzációs fordulat állott be. — Henry ezredest letartóztatták. Részletek hiányzanak.

A miniszterek hazajöttek.

Budapest, aug. 31. A »Debr.« er. táv. A miniszterek ma d. e. Bécsből Budapestre visszatértek.

Tűzvész Cetinjében.

Budapest, aug. 31. A »Debr.« er. táv. Cetinjében 250 ház tűzvész áldozata lett és többen égés következtében szerencsétlenül jártak.

Budapesti áru és értéktőzsde.

— Reich Jenő és Társa jelentése.

Távirati tudósítás. aug. 31.

Határidőüzlet.

Zárul 1 órakor.

Buza őszre	8.24
Tengeri juliusra	4.43
» augusztusra	5.05
Rozs őszre	6.60
Zab szeptemberre	5.31

Értéktőzsde.

Zárul 1 órakor.

Osztrák hitelrészvény	359.80
Magyar »	395.20
Államvasuti	359.—

TÖRVÉNYSZÉK.

Az elhagyott férj bosszúja. Budapesti sörgőnyi tudósítónk. Fehér Bertalan tápió szelei lakos hét esztendőn keresztül boldog házasságban élt feleségével Szántói Máriával. A mult esztendőben családi ügyek zavarták

meg a tartós boldogságot. Az após ugyanis egy hetven éves öregember azt kívánta, hogy Fehér Bertalan költözködjék családjával hozzá s folytassa a gazdálkodást. Szóba jött ekkor az is, hogy adják el az asszony szőlőjét s ebből fizessék ki az öreg földjén levő adósságot.

— Az én szőlőm bizony nem adod el! — pattogott Szántói Mária.

— Jó, választott a békés természetű férj. — Hat akkor irassad a szőlő felét az én nevére.

— Azt ugyan nem éred meg soha! Inkább elhagylak a gyerekekkel együtt: választott Szántói Mária. És be is váltotta ígéretét. Fehér Bertalan, miután többször hiába kísérlette megbékíteni nejét, — elbucszott a józanságtól és ez esztendői aprius 2-ikán revolverrel kezében ráesett az asszonyra.

— Visszajössz-e hozzám Mari? — kérdezte az asszonyt?

— Nem én soha, míg élek! Hangzott a válasz.

— Ugy halj meg asszony! — kiáltott Fehér Bertalan — és háromszor lött revolverből az asszonyra. Az egyik golyó Szántói Mária fejébe furódott, sőt ott van még ma is. A másik két golyó jelentéktlenebb sérülést okozott.

A pestvidéki kir. törvényszék gyilkosság kísérletének büntette miatt helyezte vád alá Fehér Bertalant, kinek ügyében ma tartatott meg Verebélyi Ignác előkérlete alatt a vég tárgyalás. A vádlott töredelmesen beismerette tettet, melynek okait elkeseredettségét mondogta. Az asszony pedig megbánta férje urával szemben tanúsított viselkedését, s már rég megbocsátott neki. Nagy Géza dr. kir. alügyész beigazoltnak látta a praemeditatiót és gyilkosság kísérletének büntetése miatt kérte a vádlott megbüntetését. Erdélyi Sándor védő, a mellett érvelt, hogy védené csak súlyos teszt sértést követett el s enyhítő körülményekre utalva enyhe büntetést kért. A törvényszék szandékos emberölés kísérletének büntetést állapította meg és emiatt három évi fegyházzal sújtotta a vádlottat. Az ítélet mindjárt jogerőre is emelkedett.

KÖZGAZDASÁG

A betétszerkesztés csigalassúsága.

Budapest, aug. 31.

Ha valahol szóba jön a gazdák körében a telekkönyv reformját célzó betétszerkesztés csigalassúságának kérdése, rendszeren a türelmetlenség hangjai biztatják egymást hogy az évekkal eze őt megkezdődött, az egész országra kiterjedő munka majd csak befejeződik 5-10 év múlva.

Ha valaki azt szeretné tudni, minek tulajdonítható a késleltetés, annak megmagyarázzák, miszerint szép Magyarországon, a hol proletariátussá nőtte ki magát a sok állás nélküli diplomás ember, nem lehet munkaerőt találni, meg hogy a vidéki betétszerkesztők tengernyi hivatalos jelentése abszorbeálja a munkaidőt.

Ha pedig valaki azon aggályát fejezi ki, hogy a majdan elkészülő mű, mire csakugyan rég óhajtott befejezését nyerné, az időközben történt birtokcserénél, változásoknál fogva talán újra kezdhető, erre nézve illetékes oldalról bajosan kaphat kelőleg okadatolt czífolatot.

Hiába, a gazdák breviáriuma — a telekkönyv — lassu tempókban halad tökéletes befejezése felé.

És sajátságos, hogy ezen jelenséggel nemcsak nálunk találkozunk, — a francia gazdának is ez sarkalatos panasza.

A telekkönyv reformálásának szükségét ott is vagy 14 év óta hangoztatják már. A reklamációknak véget vetendő, 1891-ben a pénzügyminiszterium kebelében külön parlamentáris bizottság alakult, mely a földmives nép óhaját tanulmány tárgyává tévén ankétet ankre halmazott s végre csakugyan annak a tudatára ébredt, hogy tényleg a telekkönyvi viszonyok olyanok, — hogy újraalkotásuk okvetlenül szükséges, sőt belátta azt is, hogy a jelenlegi catastro teljesen használhatatlan.

A bizottság, hogy feladatának a lehető leglelküsemertesebben megfeleljen, 173 községben vizsgálta meg a telekkönyv állását s a vizsgálat eredménye lett hogy minden egyes vidék közepes viszonyaira lehetett következtetni s azt találta, hogy a jelzett községben 16 százalékban elégséges volna a telekkönyvvel csak kijavítani ám 84 % községben a birtokviszony oly állapotban leledzik, hogy tekintve a zűlétságot teljesen új telekkönyv szerkesztése válik szükségessé.

A bizottságnak, mely a dolgok ily állásával találta magát szembe, nem maradt más választani valója, minthogy ily formán szövegezett konkluzióját menesztette a miniszterhez.

1. Ha a betétszerkesztést igénylő kiadások elfogadható határok közé volnának szoríthatók, a Catastrert oly formán kellene átalakítani, hogy a régen óhajtott komplett »Franciaország telekkönyvét« kellene meg-szerkeszteni.

2. Ott, hol a birtoktestek viszonyai a használhatatlan-ágig kuszáltak lennének; egész új átalakítás végeztenek. De csak egyszerű revízió ejtelnék meg ott, hol az eljárás gyorsabb lehet s kevesebb kiadással járna. A revízióknak alavetett területek birtokvelei is csak oly biztos adatokat tartalmaznának, mint a teljesen átalakított telekkönyv.

Minthetetlen a tévedés! A legilletékesebb oldalról jeentetett ki, miszerint a telekkönyv majdnem teljes átalakítása szükséges. Már most a francia gazda csak azt nem tudja elgondolni, hogy ennek az egyszerű konstatálásán miért kellett a bizottságnak teljes ket esztendőn keresztül gondolkodnia?

Odáig jutottak tehát, hogy tudtukra adták a letétszerkesztés szükséges voltát, már most csak azt szeretnék tudni, a hasznos munka mikor veszi kezdetét s hát meg mikor ér s óvárogva várt végehez?

A magyar gazda látszólag valamivel mégis jobban van szituálva a francziánál mert mint említek, már vagy tíz év óta vesződünk betétszerkesztésünk fáradságos munkájával, csak hogy az a baj, nem győzzük a befejezést türelemmel bevárni.

Régi közmondás az, hogy a fősvény kétszer fizet s csakugyan tarthatunk tőle hogy a végtelenbe elhúzódtott munkát a végén akár újra kezdhetnők. Nem jobb lenne a munkaerőt szaporítani s a betétszerkesztők töltárba kerülő brálatos »jelentése« terjedelmét illő határok közé szorítani, hogy a dolog végére hamarabb juthassunk? Végre is a gyorsan reformált telekkönyven cselekvés célja, nem pedig a takarékos s a bürokrácia czopfjának a növesztése.

Románia termése, A bukaresti főkonzul jelenti, hogy a kedvező időjárás következtében a növényzet meglehetősen jól fejlődött és bár voltak az idén is elemi csapások azért a termeskilátások általában véve kielégítőek és jók voltak.

Az őszi vel bevetett terület a múlt évvel szemben aligha változott, csak annyi az eltérés, hogy a parasztgazdaságokban, a hol a vetőmag a múlt évi rossz termés után hiányzott, az őszi vel bevetett terület kevesbedett; ezzel szemben azonban a nagyobb birtokosok területein a buza termés a magas árak kecsegtető kilátása folytán növekedett.

Tavasziakkal általában, főképp pedig kukoricával mintegy 25 százalék kal több területet vetettek be az összes gazdaságokban: a zab területe is növekedett körülbelül 15 százalékkal.

A folyó évre nézve a buza területe 1,578,500 hektárra a rozs területe 220,000 hektárra, az árpa területe 669,000 hektárra, míg a zab területe 327,000 hektárra és a kukorica területe 2,278,000 hektárra becsülhető.

A gabona minősége általában véve igen jó, kivétel csupán a zab, a mely közepes minőségű. A buza hektoliterenkénti sulya többnyire 77-69, a rozs pedig 71-73 kg. között ingadozik.

Minthogy az ország nagy részében a cséplés már nagybárra beveződött s az eredmények a múlt éviéknél legalább is 40-50 százalékkal jobbak, buzából illetve rozsból átlagban és hektáronként mintegy 16 hektoliter (1897-ben 8-3 illetve 10-9 hektoliter), árpából 21 hektoliter (1897-ben 11-8 hektoliter) és zabból közel 25 hektoliter (1898-ben 13 hektoliter) termelt.

Az össztermény tehát buzából mintegy 26 millió hektoliter, rozsból 3-6 mil. hl. arpból 14 millió hektoliter s zabból 8-2 millió hektoliter.

Minthogy a készletek teljesen elfogytak ez okból tisztán csak ez idei termésből előálló felesleget lehet csak kivinni. Ez azonban mivel a kukorica is jó termést ígér valószínűleg jelentékeny lesz.

Budapesti gabonatözsde

aug. 30.

készárúüzlet hivatalos árjegyzései a következők

B u z a	ki lós	Ar 100 klg.	kilós	Ar 100 klg
Bánsági ó	76	—	80	00.0—00.00
» »	77	—	81	00.00—00.00
» »	78	—	82	—
Tiszavidéki ó	79	9. — 9.05	—	9.45—9.60
» »	76	9.10 9.15	80	— 00.00
» »	77	9.20 9.35	81	00.00—
Festvidéki ó	78	9.35—9.30	82	9.30—9.45
» »	79	9.25 9.60	—	—00—00
» »	79	8.95 9.10	80	—
Fehérmegyei ó	76	9.25—9.30	81	9.45—9.50
» »	78	9.25 9.35	82	—
» »	79	9. — 9.05	—	—
Bácskai ó	76	9.05—9.15	80	00. —
» »	77	9.20—9.25	81	0000—
» »	78	—	82	00.00—00.00
Észak magy	79	—	—	—
» »	78	—	80	—
» »	79	—	81	—

	Min. hekt.-ben	Ar kilógram
R o z s elsőrendű	uj 70—72	7.00 7.10
» másodikrendű	»	6.95 7.00
Á r p a takarmánynak	» 60—62	5.65 6. —
» égetni való	» 62—64	6.5 7.20
» serföldzei	» 64—66	7.50 8.50
Z a b	» 39—41	5.70 6.0
Tengeri bánsági	»	5.05 5.10
» más nemű	»	11.75 12.25
Repeze bánsági	»	—

Sertésvásár.

aug. 30.

Kőbányai sertéspiacz. Szerbiai: Nehéz páronként 260 kilogrammon felüli sulyban 59-59½ krajczárig, közép (pönt 240-260 — kilogramm sulyban) 59-59½ krajczár Könyü (páronként 240 kilogrammig terjedő sulyban) 60-60½ krajczár árig.

Sertéslétszám: 1898. évi aug. 28-án — volt készlet 46.855 darab, 1898. aug. 29-én felhajtott — drb. 1898. aug. 29-én napján elszállított 488 darab 1898. aug. hó 30-ik napjára maradt készletben 46.367 darab. — A hizott sertés üzletirányzata csöndes.

CSARNOK.

Vitriol és revolver.

— Jelenet az anyakönyvvezetői hivatalban. —

Az anyakönyvvezetői hivatalban, a hol a leendő párok jelentkezni szoktak, napról-napra a legérdekesebb jelenetek játszódnak le. Tegnap azonban egy dráma volt készülöben, de

szerencsére csak az első felvonása játszódott le s noha nagyon rapszodikusán indult meg, bonyodalma még sem volt megrendítő, véres kimenetelű . . .

Ritkaság számba menő pár állította be az anyakönyvvezető elé. A lány szépséges, üde s fiatal. Mikor megkérdik, hogy hány éves, bátran mondja :

— 20 éves.

És a hivatalnokok nem nézik meg a szokott skrupulózitással a keresztlevelét. Hiszen arczának pirja, szemének fénye eléggé bizonyítja, hogy nem rég érte el azt a bizonyos két X et.

Mellette egy még aránylag erőteljes ember áll, de redő szántotta homloka, szürke haja mutatja, hogy régen túl van már a legénykoron.

Komoly mindkettő. Szeretik egymást és egymáséi akarnak lenni.

Pedig azok a szorgalmas, blazirt hivatalnokok egy percze meghökkennek és összenéznek, a mikor a vőlegény bediktálja életkorát.

— 67 éves vagyok !

És tovább folynak a hivatalos kérdezősködések. Egyszerre csak megrezzen a szerelmes pár. Mint midőn terhes, vészjósló fellegek torlódnak össze az égen, oly zavartan, aggódva néznek egymásra.

Egy összetörődött, komor anyóka jelenik meg a hivatalban. A leány anyja . . . Egy batyut hoz a hóna alatt és duruzsol, szitkozódik. Beszédéből ki lehet venni, hogy nem adja meg anyai beleegyezését a megkövetendő frigyhez. Ő bizony nem egyezik bele, hogy leánya egy ilyen öreg emberhez menjen feleségül.

Aztán kipakolja a batyut; egy revolvért ránt elő.

— Nini! Puska van nála! kiált rémülten a leány.

Odarohaonak, hogy elejét vegyék a bajnak de a mérges anyóka más fegyverrel is fel van szerelve.

Félliteres flaskót tart kezében, tele égető folyadékkal: vitriollal.

— Te jó madár! mondja leányának. Ugy leöntlek evvel, ha el nem mentek: hogy megkeserüli szépséged.

A hivatalnokok előhívják a szolgát, a ki nagy nehezen kituszkolja a szitkozódó öreg asszonyt.

A szerelmes pár pedig remegve bár az izgalmas jelenet daczára, bejelenti, — hogy egymáséi okarnak lenni holtomiglan holtodiglan . . .

Közönség köréből.*

A helyi lapokban többször említve volt, hogy a Mester utcán épült új iskola a tanév kezdetén megnyílik.

Kérdést intéztünk ez iránt az ev. ref. iskolai hatósághoz s onnan azt a választ nyertük, hogy e hatóság sem az épület tervéről, sem az építés megkezdéséről, sem annak bevégezéséről nem tud semmit, mert a felől semmiféle értesítést nem kapott.

Hogy ez az épület csakugyan iskolának van szánva, megtutuk ezt a magánaton megtekintett épülettervezet cziméről; ugyanilyen módon megtutuk azt is, hogy az ev. ref. egyház azért az épületért elveszít két iskolát, tehát ugyanannyit, a mennyit nyer. És így lassankint oda jut, hogy templomai láthatárából eltávolítanak minden elemi iskolát.

A Kis-Mester utcán levő elemi leányiskola kiküszöbölése czéljából — ennek helyére — most készül a tervezet, már rá is van írva a czím ily módon: Kis-Mester-utcai óvoda. Az iskola pedig mehet a széllel versenyt.

Ha így haladunk, elérjük-e valaha azt az időt, hogy a gyermekek ne hering módra szorongjanak a tantermekben, kárára az oktatás ügynek, veszélyére a közegészség kívánalmainak.

* Közérdekű felszólalásokat e rovatban díjtalanul közlünk, de a felelőség a beküldőt illeti. Szerk.

Óhajtható volna, hogy a város és egyház által kiküldött vegyes bizottság is tudna valamit az iskolai építkezés körül. De úgy látszik, hogy a legilletékesebb felek is csak akkor értesítetnek, mikor már az észrevételek nem érvényesíthetők.

D-breczen, 1898. aug. 29.

Egy polgár.

Iskolai könyvek

egész vászonban

10 krért köttetnek

Hoffmann és Kronovitz

könyvnyomdájában.

Ujtalálmány

Szép akar lenni?

ha igen, úgy használja csupán a Fáy-féle arczkrémet. Egyedüli ártalmatlan csodahatású vegykrém a szépség ápolására u. m. szeplőmájfoltok, vörös pattanások mitesszen s mindennemű bőrtisztatlanság ellen.

Nem zsiros, habszerű gyorsan felszívódó kellemes illatu arczkrém, mely nappal is jól használható.

Egy nagy tégely ára 1 frt.

Készíti Grósz Nagy Ferencz gyógyszer. H. Szoboszlón

Debreczeni főraktár Dr. Rótschnek V. Emil gyógyszerháza Kossuth-utca.

Fáy Crème-szappan 50 kr.

Ujtalálmány

Az iskolai beiratások alkalmával

van szerencsém a n. é. közönség szives tudomására hozni, hogy Debreczenben főpiacz 16. sz. [Alföldi takarékpénztár épület] a Bika szállodával szemben egy a mai kor igényeinek megfelelő, csinosan berendezett ujonnan nyitott

férfi-, fiu- és gyermekruha raktáramban

iskolai öltönyök

olcsó árban kaphatók. Különös gondot fordítottam a most következő

őszi és téli idényczikkék

megválogatására.

Mielőtt a n. é. közönség férfi-, fiu- és gyermekruhát vásárolna, ajánlom, hogy feleltudus raktáramat saját érdekében is megtekinteni sziveskedjék, a hol meggyőződést fog szerezni arról, hogy nálam csakis kizűmő szöveteiből készült árak a legujabb divat szerint és olcsóbban mint bárhol kaphatók.

Egyáltalában az lesz egyedüli czélom, hogy kevés haszonnal menél nagyobb vevőkört biztosítsak magamnak.

Szives pártfogást kér

MIHALOVITS-féle

Harmat-Crème

Arcszépitő kenőcs.

- A Harmat-Crème a legjobb arczszépitő s kézbőr-ápoló kenőcs, mely üdévé, puhává, fehérré teszi az arcz bőrét.
 - A Harmat-Crème sem ólmot, sem higanyt nem tartalmaz s teljesen ártalmatlan hatású.
 - A Harmat-Crème nappal is használható, miután nem zsiros s a poudert jól állja.
 - A Harmat Crème nem teszi fényessé az arczot s fehériti a bőrt.
 - A Harmat-Crème kiváló jó hatású mindennemű bőrbajoknál; pattanások s mitesszerek (bőrtakák) elmulasztására, napégette s szőlőkifújás arcznál, s kéznél.
 - A Harmat-Crème teljesen zsírtalan, habszerű, jóillatú arczkenőcs egy tégelyének ára egy korona.
 - A Harmat Szappan, mely a Crème hatását fokozza, darabonként 35 kr
- Főraktár a készítő MIHALOVITS I. gyógyszerészénél Debreczenben.

IDEGBETEGEKNEK

ajánlatik, hogy a már 15 év óta bevezetett és tanárok, gyakorló orvosok és a nagy közönség által mindég nagyobb körben használt gyógymóddal, mely csak külső mosdásokból áll, ártalmatlan, olcsó és meglepő hatású, megösmarkedjenek.

Tessék Weissmann Roman 25. kiadást ért brosuráját kérni:

«Ueber Nervenkrankheiten und Schlagflu»

(Idegbetegségekről és szélhűdésről.)

mely Debreczenben dr. Rótschnek V. Emil ur gyógyszerházában kapható.

tisztelettel
BRAUNSTEIN IGNÁTZ

férfi-, fiu- és gyermekruha bizományi raktára Debreczen, főpiacz (Alföldi takarékpénztár épület) a Bika szállodával szemben.

Üzleti könyvek nagy raktára.

HOFFMANN és KRONOVITZ

KÖNYVNYOMDÁJA

DEBRECZEN, a főpostával szemben.

Ajánljuk:

nyomtatványok elkészítésére

kereskedők, gyárosok és iparosok részére.

Levélpapír czégnomással
1000 drb. 3 frt 50 krtól feljebb.
Levélborték czégnomással
1000 drb. 2 frttól feljebb.

Monogrammal ellátott
Lakadalmi és báli meghívók.
Eljegyzési kártyák
nagyon olcsón.

Névjegyek

Tánczrendek

Számlák

Jegyzékek

Üzletjegyek

Körlevelek

Árjegyzékek

Műsorok

Zárszámadások

Évi jelentések

Dombornyomásu galvanizált remek

reklam falragaszok.

Pinczérszámlák, bor és sörczimkék.

Menu kártyák a legdiszesebb kivitelben.

Regények, elbeszélések, költemények.

Tudományos és szakmunkák előállítása.

Rovatos iven, tabellák.

Részvények, szelvények.

Elsőbbségi kötvények, értékpapírok.

Diszesen kiállított étlapok.

igen mérsékelt árak mellett.

Ruggyanta bélyegzők igen olcsón.